

Mestá, kde som bol a nebol

Vilo Kanis

AfterDog 2025

V Marseille majú kostoly dlhé mená

a námorníci majú potetované fajky. Dolu
na Corniche sa ryby tvária,
že určite nie sú zo včera.

*Mademoiselle, vous avez les plus
belles dents vertes du monde!!!*

Na rohu okrúhleho trhu
vymieňame úsmevy za figy
a žijeme iba pre dnešok.

Zajtra budeme
už len cudzími ľuďmi,
ktorých sme dnes od rána zdravili
s bagetou pod pazuchou.

Tallin má múry ktoré počúvajú

lepšie než vlastní rodičia.
Stačí sa oprieť, hneď vedia všetko,
aj to čo si zatajil aj sám sebe.

V stredovekej krčme
sa ti čašník prihovori po latinsky,
ak si to zaslúžiš. Na stoloch
sú zárezy od čakania.
Na vojnu. Na lásku.
Na vojnu.

Na Vana turg
stojí babka a predáva vankúše
plnené pieskom z Pärnu.

Pre sny, ktoré sa budú
snívať cudzím ľuďom
ale bolieť budú teba.

Kyóto sa ti otvorí

len ak si navždy vymažeš
svoje prístupové heslo.

Pod sakurou sa nedá klamať.
Tu aj mileniáli
odložia telefóny
a pozerajú do vody,
v ktorej sa ladne
rýmujú algoritmy.

V starom čajovom dome
žena v kimone
otočí sa chrbtom
a ty pochopíš,
že to, čo hľadáš,
už dávno piješ.

Turínsky vzduch

chutí ako káva,
na rohu Piazza Carlo Alberto,
hoci ja kávu nepijem.

Tu vraj Nietzsche
v roku 1889
objal zbičovaného koňa
a už nikdy sa nevynoril z ticha

Pod arkádami žena
podobná mojej prvej
láske zdvihla pošliapaný
uterák, ktorý niekto
vyhodil z okna.

V jeho špinavých záhyboch
vidím siluetu toho fešáka
z Turínskeho plátna.

Za skriňou

Za skriou sa vždy niečo stratí
sponka
minca
odpovede

raz mi tam spadol list
ktorý som nestihol poslať
a keď som ho našiel
už nebolo komu

teraz tam občas sedí mačka
a číta ho pavúkom

- V Marseille majú kostoly dlhé mená
- Tallin má múry ktoré počúvajú
- Kyóto sa ti otvorí
- Turínsky vzduch
- Za skriňou